

використовує для створення цінності; фінансова модель компанії, що визначає структуру її витрат і грошові потоки.

Література

1. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління / А. В. Гриньов. – Х.: ІНЖЕК, 2003. – 308 с.
2. Заблоцький Б. Ф. Економіка й організація інноваційної діяльності: навч. посіб. / Б. Ф. Заблоцький. – Львів : Новий Світ-2000, 2008. – 456 с
3. Філіпішина Л.М. Управління системою сталого економічного розвитку підприємства: теорія, методологія і практика: монографія./ Л.М. Філіпішина – Маріуполь: ДВНЗ «ПДТУ», 2017.- 344с.
4. Микитюк П. П., Крисько Ж. Л., Овсянюк-Бердадіна О. Ф., Скочиляс С. М. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник. – Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. – 120 -140с.

Бондар Ю. А.

к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту, економіки та туризму
Льотна академія Національного авіаційного університету

Легінькова Н. І.

к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту, економіки та туризму
Льотна академія Національного авіаційного університету

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

В останню чверть ХХ століття людство вступило в нову стадію свого розвитку - стадію побудови постіндустріального суспільства, яке є результатом соціально-економічної революції, яка відбувається в сучасному світі. Відомо, що в основі кожної соціально-економічної революції лежать свої специфічні технології, виробничо-технологічні системи і виробничі відносини. Для постіндустріального суспільства цю роль, перш за все, відіграють інформаційні технології і комп'ютеризовані системи, високі виробничі технології, які є результатом нових фізико-технічних і хіміко-біологічних принципів, і засновані на них інноваційні технології, інноваційні системи та інноваційна організація різних сфер людської діяльності. Її кінцевим результатом, на наше переконання, має стати створення нової форми організації економіки - інноваційна економіка [1].

Проведений аналіз сучасних тенденцій розвитку економіки провідних західних країн говорять про те, що інноваційна економіка - це економіка суспільства, заснована на знаннях, інноваціях, на доброзичливому сприйнятті нових ідей, нових машин, систем і технологій, на готовності їх практичної реалізації в різних сферах людської діяльності. Вона виділяє особливу роль знань та інновацій, перш за все, знань наукових. В інноваційній економіці під

впливом наукових та технологічних знань традиційні сфери матеріального виробництва трансформуються та радикально змінюють свою технологічну основу, бо виробництво, що не спирається на нові знання та інновації, в інноваційній економіці виявляється нежиттєздатним.

Базовими поняттями інноваційної економіки є інновація, інноваційна діяльність, інноваційна інфраструктура. Інновації, інноваційна діяльність, інноваційні процеси - поняття, що мають в даний час самі різноманітні та широкі тлумачення. Розвиненість та поширення цих понять на процеси, що відносяться до всього нового, включаючи нові ідеї та винаходи, нові наукові досягнення, нові знання і технології, нові результати фундаментальних та пошукових науково-дослідних робіт тощо, породжуються побутовим поданням та змішанням двох понять: інноваційне та нове.

Широке тлумачення інноваційної діяльності, як нового, охоплює все, що розуміється під науково-технічним прогресом, зміщує наукові і інноваційні пріоритети, породжує хибні уявлення про однаковості вимог до інфраструктур, що забезпечує інноваційний розвиток. Для обґрунтування цієї тези будемо виходити з такого розуміння науково-технічного прогресу: науково-технічний прогрес доцільно розділити умовно на дві головні взаємопов'язані та взаємодоповнюючі складові – складову науково-технічних досягнень та складову виробничо-технічних досягнень.

У першому випадку результатами науково-технічного прогресу є наукові досягнення - нові знання, нові науково-технічні ідеї, відкриття та винаходи, нові технології на принципово нових фізико - хіміко - біологічних принципах.

У другому випадку результатами науково-технічного прогресу є виробничо-технічні досягнення - інновації, створення яких передбачає:

- професійно цілеспрямований розвиток та доведення результатів науково-технічних досягнень до створення нових технологій, нових систем, машин, обладнання, нових методів організації та планування виробництва тощо;

- практичну реалізацію споживачеві створених результатів виробничо-технічних досягнень або через ринок, або через механізм «замовлення – виконання»;

- забезпечення ефективного використання та експлуатації створеного інноваційного продукту;

- дослідження і отримання нових науково-технічних досягнень, необхідних для створення та реалізації затребуваних ринком або замовником інновацій.

Формування інноваційної економіки потребує значних фінансових ресурсів, тому переваги від застосування інноваційної моделі отримали перш за все багаті країни. Для економік, що розвиваються, досягнення переваг залежить від ефективності їх спеціальної інноваційної політики проривного типу, що полягає в дієвому державному стимулюванні прогресивної структурної перебудови економіки та реформуванні сфер освіти, науки,

інноваційної діяльності на основі наявного науково-технічного потенціалу та з урахуванням світових тенденцій науково-технічного розвитку [2].

З вищевикладеного можна зробити висновок, що під інноваційною діяльністю слід розуміти діяльність колективу людей, спрямовану на реалізацію в суспільній практиці «під ключ» виробничо-технічних досягнень - інновацій, застосування існуючих прогресивних технологій, систем, машин та устаткування на базі використання та впровадження науково-технічних досягнень вітчизняної та світової науки і техніки. Вона повинна забезпечити усунення розриву між наявним обсягом і рівнем вже отриманих і перевічених науково-технічних досягнень та їх застосування на підприємствах.

Звідси випливає, що насичення інноваційної активності - найважливіша умова формування ефективної інноваційної економіки.

Література

1. Інноваційний характер сучасної економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dn.khnu.km.ua/dn/k_default.aspx?M=k1027&T=037&lng=1&st=0.
2. Аналітична доповідь центру Разумкова. Інноваційний розвиток в Україні: наявний потенціал і ключові проблеми його реалізації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uceps.org/additional/analytical_report_NSD55_ukr.pdf.

Гайденко О. М.

кандидат технічних наук, старший науковий співробітник

Кренців Я. І.

завідувач сектору маркетингу та інформаційно-консалтингового
забезпечення інноваційного розвитку

Інститут сільського господарства Степу НААН,
м. Кропивницький, Україна

ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА ЦЕНТРАЛЬНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

Інститут сільського господарства Степу Національної академії аграрних наук України (ІСГС НААН) – єдина в регіоні науково-дослідна установа аграрного профілю, яка є головною установою Центру наукового забезпечення АПВ Кіровоградської області, а розпочала свою діяльність у 1912 році зі створення Аджамської сільськогосподарської дослідної станції.

ІСГС НААН наукову діяльність спрямовує на вирішення актуальних для сільськогосподарського виробництва питань, виходячи з потреб агропромислового комплексу Центрального регіону. Науковці установи, спільно з фахівцями Департаменту АПР Кіровоградської ОДА та під методичним керівництвом провідних науково-дослідних установ системи НААН, визначають пріоритетні напрями наукового забезпечення, які закладаються в основу науково-технічних програм та реалізації завдань